

Η τέχνη, το παραμύθι μας.....

εκπαιδευτικό πρόγραμμα δημιουργικής γραφής στο ΤΜΗΜΑ ΕΝΤΑΞΗΣ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2021-2022

4^ο Δημ. Σχ. Δάφνης

ΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ- ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

ΣΜΥΡΝΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Ελένη Δήμου ΠΕ70ΕΑΕ

Συγγραφείς:
Βαλάντης Ντόλιας,
Βασίλης Πιπίνης

Εικονογράφοι:
Βαλάντης Ντόλιας,
Βασίλης Πιπίνης,
Στέφανος Κόπελας

... και ότι είχαμε
νερό και
αδούτς...

Συγγραφείς: Βασίλης Τσιπίνης, Βασιάντος Ντούκας
Εικονογράφοι: Βασίλης Πεπίνης,
Βαλαχπί Ντολμής, Στέφανος Κασαδάς
Έκδοση: ΤΜΗΜΑ ΕΝΤΑΞΗΣ 4^{ης}
© 2022 1^η έκδοση.

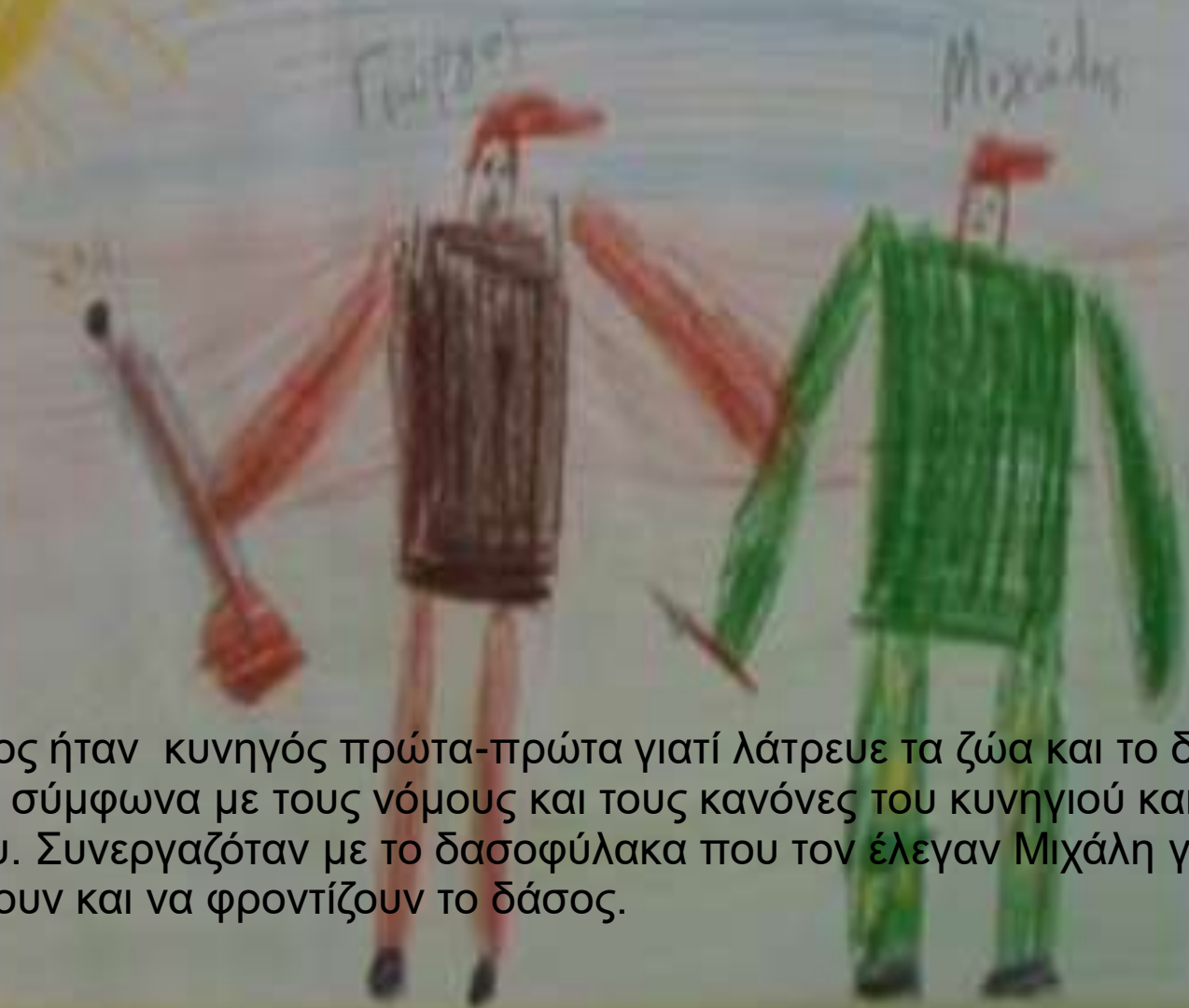

«Να σου πω μια παροιμία; ...και ό,τι είπαμε νερό και αλάτι!»

Μια φορά κι ένα καιρό, σ' ένα δάσος, ζούσε ένας κυνηγός που τον έλεγαν Γιώργο. Ήταν ένα απέραντο ορεινό πανέμορφο δάσος με μεγάλα έλατα και καταπράσινες φυλλωσιές. Εκεί υπήρχαν σπάνια φυτά και αγριολούλουδα, πολύτιμα βότανα. Σ' αυτό το όμορφο δάσος ζούσαν τοσοδούλικα ζουζούνια και πεταλούδες, πολλά μικρά και μεγάλα σκαθάρια και καταπράσινες ακρίδες. Κάτω απ' τους θάμνους έπλεκαν τον ιστό τους μικρές πονηρές μοναχικές αράχνες.

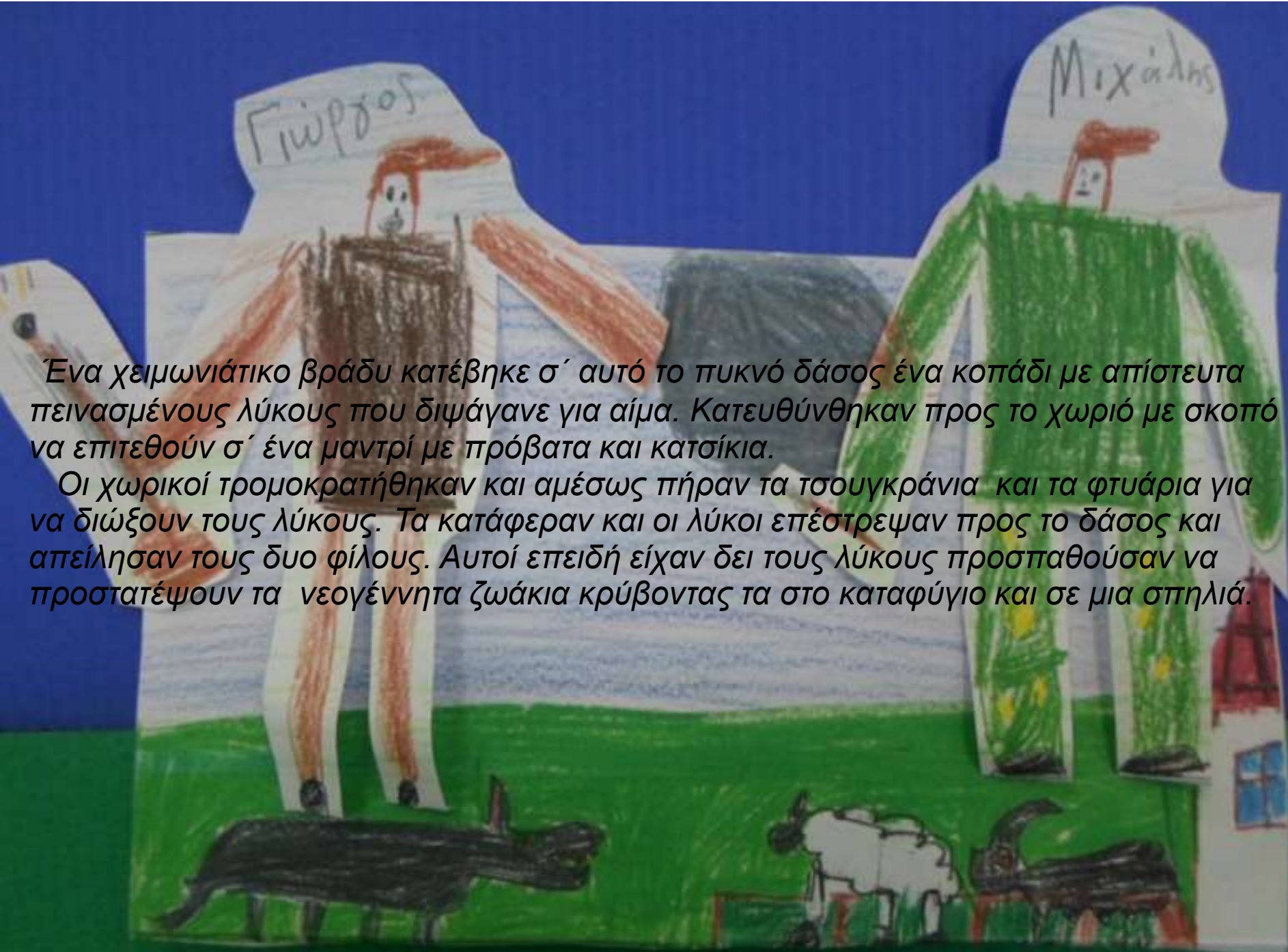

Ο κυνηγός ζούσε σ ένα μικροκαμωμένο πέτρινο καλυβάκι μαζί με τον σκύλο του τον Ρόκυ, ράτσας Ροντβάιλερ και την οικογένεια του, τους δυο γονείς του. Μες την καλύβα του έκρυβε τα όπλα που χρειαζόταν για το κυνήγι και τη συλλογή με τα φυλαχτά του νομίσματα.

Ο Γιώργος ήταν κυνηγός πρώτα-πρώτα γιατί λάτρευε τα ζώα και το δάσος. Κυνηγούσε σύμφωνα με τους νόμους και τους κανόνες του κυνηγιού και του δασαρχείου. Συνεργαζόταν με το δασοφύλακα που τον έλεγαν Μιχάλη για να προστατεύουν και να φροντίζουν το δάσος.

Ένα χειμωνιάτικο βράδυ κατέβηκε σ' αυτό το πυκνό δάσος ένα κοπάδι με απίστευτα πεινασμένους λύκους που διψάγανε για αίμα. Κατευθύνθηκαν προς το χωριό με σκοπό να επιτεθούν σ' ένα μαντρί με πρόβατα και κατσίκια.

Οι χωρικοί τρομοκρατήθηκαν και αμέσως πήραν τα τσουγκράνια και τα φτυάρια για να διώξουν τους λύκους. Τα κατάφεραν και οι λύκοι επέστρεψαν προς το δάσος και απείλησαν τους δυο φίλους. Αυτοί επειδή είχαν δει τους λύκους προσπαθούσαν να προστατέψουν τα νεογέννητα ζωάκια κρύβοντας τα στο καταφύγιο και σε μια σπηλιά.

Ο κυνηγός ήθελε να πάρει την καραμπίνα του και να σκοτώσει τους λύκους αλλά ο Μιχάλης ο δασοφύλακας ήθελε μόνο να τρομάξει τους λύκους και να τους διώξει απ' το δάσος γιατί οι λύκοι στην Ελλάδα είναι προστατευόμενο είδος. Μάλωσαν πολύ, αντάλλαξαν άσχημες κουβέντες και πικρά λόγια. Θύμωσαν, για πρώτη φορά πολύ ο ένας με τον άλλον .

Ο Μιχάλης, ο δασοφύλακας, πρότεινε να αφήσουν κρέατα σε διάφορα σημεία για να τα βρουν οι λύκοι ώστε να φάνε και να επιστρέφουν στα λημέρια τους ψηλά, στις απάτητες κορυφές των βουνών.

Ο κυνηγός, ο Γιώργος, ήταν θυμωμένος, γιατί ανησυχούσε πολύ. Τι θα συνέβαινε όταν θα ξανακατέβαιναν στα μέρη τους οι λύκοι; Θα κινδύνευαν όλα τα ανυπεράσπιστα ζώα και οι άνθρωποι .... Ε, λοιπόν, η λύση ήταν μία: να τους σκοτώσουν...

Όμως, όταν πήγε στην καλύβα του και το συζήτησε με τους γονείς του άλλαξε γνώμη. Του είπαν ότι ο λύκος είναι ένας σημαντικός κρίκος στην τροφική αλυσίδα. Οι άνθρωποι είναι σημαντικό να μην σπάνε αυτήν την αλυσίδα. Όλοι είναι απαραίτητοι στη φύση και το περιβάλλον.

Τότε ο Γιώργος πήγε και βρήκε το Μιχάλη και του είπε:

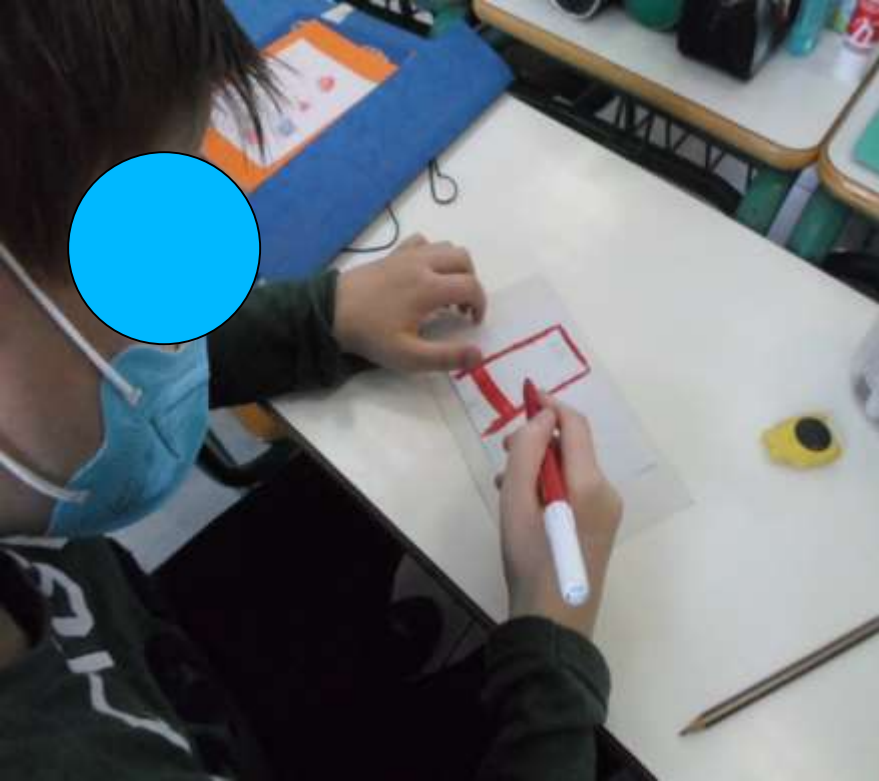
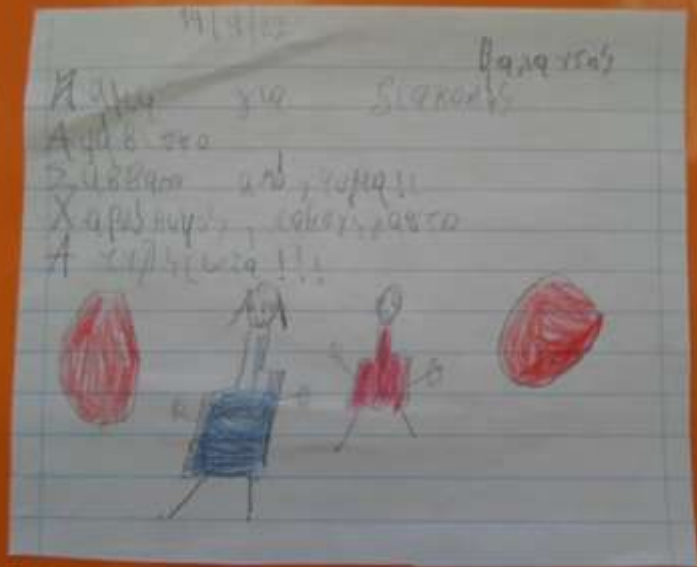
-Μιχάλη, καλέ μου φίλε, οι γονείς μου με συμβουλέψανε ότι αν σκοτώσουμε τους λύκους θα χαθεί ένας κρίκος από την τροφική αλυσίδα! Έχεις δίκιο λοιπόν, πρέπει να βάλουμε κρέας, λίγο απόμερα, στο δάσος ώστε να δελεάσουμε τους λύκους για να μην κατέβουν στο χωριό και τις φάρμες των κτηνοτρόφων γιατί αυτό θα είναι πολύ επικίνδυνο, για όλους. Ας νοιαστούμε γι' αυτούς αφού πρέπει!!

-Μπράβο σου, Γιώργο, που δούλεψες το μυαλό σου και κατάλαβες ότι ο λύκος είναι σπάνιος και απειλούμενο είδος ζώου. Γι' αυτό σε συγχωρώ για τα λόγια που μου είπες και «ό,τι είπαμε νερό και αλάτι».

Έτσι οι δυο φίλοι συνέχισαν να απολαμβάνουν τις ομορφιές του δάσους αλλά και να το φροντίζουν και να το προστατεύουν, όπως πρέπει να κάνουμε όλοι!!.

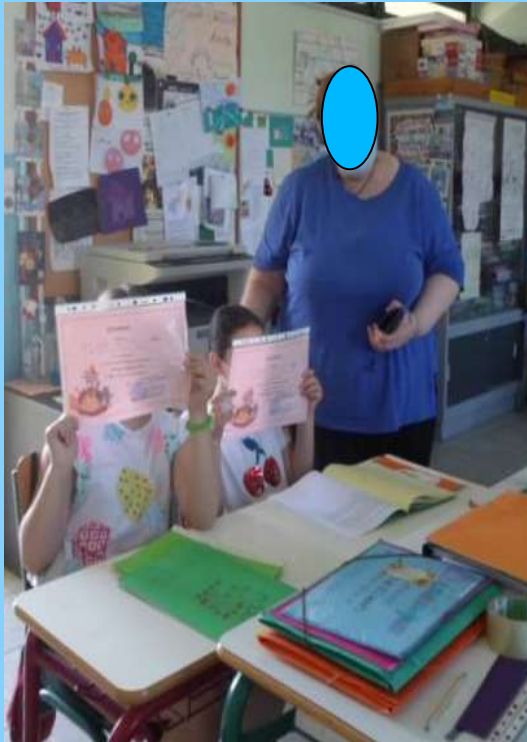

«...και ό,τι είπαμε, νερό και αλάτι !!!!»

Οι μαθητές του τμήματος ένταξης που πήραν μέρος στον διαγωνισμό επαινέθηκαν για την πρωτοτυπία της ιστορίας τους και την καταπληκτική εικονογράφηση.

Η απονομή των επαίνων έγινε στο τ. έ. από την διευθύντρια του σχολείου αφού πρώτα η κάθε ομάδα διάβασε και παρουσίασε το δικό της παραμύθι.

Ευχαριστώ τους μαθητές μου γι' αυτό το ωραίο ταξίδι!!
Βασιλική Σμυρνιώτη